

Peřina - Brontosauri

- A E7
1. Usnulas', má láska, a já jak noční můra byl sám,
A E7
měl teplo na polštáři, tváři tvojí voní, jsem sám,
A
a s křikem noční dravci ulicí se toulaj'
D A
a tlučou do popelnic, do oken a vrat,
E7 A
peřinu přes oči a uši přikrýt dlaní,
D E7 C G7 C G7
nutit se do spánku, kde mohla by jsi stát.
2. Usnulas', má láska, já ještě malou chvíli tě chtěl,
potichu si hýčkat radost něhy pálících těl,
tma zvláštní kouzlo má: plaší studu stíny,
světlo je pravda, ale ve tmě žije čas,
dotkneš se náhodou, jen tak, bez příčiny,
no a pak znovu, pak už schválně zas a zas.